

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Moraru,
judecătorii – Oleg Sternioală și Dumitru Mardari,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2015, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, în cauza penală în privința lui

Tudoreanu Andrei Vasile, născut la 11 august 1981, originar s. Răciula, r-nul Călărași și domiciliat mun. Chișinău, str. Alba Iulia 204

și

Pasat Alexandru Alexandru, născut la 03 decembrie 1984, originar or. Bălți și domiciliat mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 47/2, ap. 2.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.12.2010-28.12.2012;

Instanța de apel: 12.02.-18.04.2013;

27.02.-17.09.2014;

23.03.-20.11.2015;

Instanța de recurs: 17.09.2013-28.01.2014;

12.12.2014-24.02.2015;

10.03.- 22.06.2016.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2012, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 44, 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, prima instanță a reținut că, de către organul de urmărire penală Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru au fost puși sub învinuire pentru faptul, că aceștia exercitând funcții de inspectori ai secției Misiuni Speciale a Departamentului Poliție a Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, fiind persoane cu funcții de răspundere, acționând prin înțelegere prealabilă, au pretins mijloace financiare ce nu li se cuvin, în proporții deosebit de mari, pentru a îndeplini unele acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu, în următoarele circumstanțe.

La 08 noiembrie 2010, Tudoreanu Andrei a raportat șefului Direcției Misiuni Speciale a Ministerului Afacerilor Interne că deține informația, precum că factorii de decizie ai SRL „Autosevtrans” în persoana lui Severin Vasile dețin certificate false de corespundere a normelor ecologice, care au fost trecute din euro III în euro IV. Cercetarea informației în cauză i-a fost repartizată pentru examinare inspectorului secției Misiuni Speciale a Direcției Misiuni Speciale a Departamentului Poliție a Ministerului Afacerilor Interne, Tudoreanu Andrei.

La 09 noiembrie 2010, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, acționând de comun acord, l-au telefonat pe Severin Vasile și i-au stabilit o întâlnire în regiunea Primăriei mun. Chișinău.

În cadrul discuției aceștia i-au comunicat ultimului că urmează să-i însoțească în biroul acestora de serviciu nr.180, amplasat în blocul D, nivelul II al imobilului din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 180.

În biroul de serviciu Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru i-au comunicat lui Severin Vasile că întreprinderea pe care o conduce dispune de certificate false de corespundere a normelor ecologice care au fost trecute din euro III în euro IV, iar în cazul în care nu le va transmite acestora suma de 7500 Euro, va fi tras la răspundere penală pentru faptul falsificării certificatelor și vor sista activitatea economică a SRL „Autosevtrans”.

A doua zi aceștia l-au telefonat din nou pe Severin Vasile și i-au stabilit acestuia o întâlnire în mun. Chișinău, str. Albișoara.

În cadrul discuției Severin Vasile le-a comunicat că are nevoie de timp suplimentar pentru colectarea mijloacelor financiare extorcate, la care ultimii i-au comunicat să facă rost de mijloacele financiare în timp restrâns.

La 11 noiembrie 2010, Tudoreanu Andrei înregistrează în Registrul nr.2 a Comisariatului de Poliție sect. Buiucani, mun. Chișinău, informația referitor la faptul falsificării de către Severin Vasile a unor certificate de corespundere a normelor ecologice, care au fost trecute din euro III în euro IV pentru automobilele SRL „Autosevtrans”.

Ulterior, la 13 noiembrie 2010, Severin Vasile i-a telefonat pe Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru și le-a comunicat că a făcut rost de mijloacele financiare pretinse, ultimii urmînd să se apropie în or. Strășeni pentru a le primi.

La 17 noiembrie 2010, seara, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru l-au telefonat pe Severin Vasile, comunicîndu-i că se află la domiciliul ultimului în or. Strășeni, str. Mihai Eminescu, întrebîndu-l totodată dacă banii sunt la el, la ce ultimul le-a răspuns afirmativ, însă deoarece el nu se afla în or. Strășeni, au convenit să se întâlnească a doua zi.

Astfel, la 18 noiembrie 2010, în prima jumătate a zilei, Severin Vasile i-a telefonat pe Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, însă ultimii nu i-au răspuns.

În seara aceleiași zile, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru l-au telefonat pe Severin Vasile și i-au comunicat că se află la domiciliul ultimului în or. Strășeni, str. Mihai Eminescu, stabilindu-i o întâlnire în decurs de 15 minute.

Apropiindu-se de domiciliu, Severin Vasile a constatat că Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru nu se aflau la fața locului. Telefonîndu-i, aceștia i-au comunicat că au fost nevoiți să plece de urgență în mun. Chișinău, întrucît au fost chemați la serviciu.

3. Procurorul a declarat apel împotriva sentinței, în care a solicitat casarea acesteia ca ilegală, cu rejudecarea cauzei și condamnarea inculpaților conform învinuirii lor înaintate.

Autorul apelului a solicitat pronunțarea unei decizii interlocutorii prin care să fie constatată pronunțarea hotărârii cu încălcarea art. 331 Cod procedură penală și a drepturilor participanților la proces.

În motivarea apelului procurorul a indicat că, soluționarea cauzei și adoptarea sentinței s-a efectuat contrar principiilor generale de efectuare a justiției, fără cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a probelor prezentate și administrate și cu încălcarea prevederilor art. 384 alin. (3) Cod procedură penală.

A considerat că, sentința este bazată pe concluzii greșite, fără a fi efectuată analiza probelor în raport cu elementele de fapt constatate, instanța eronat indicând că, acuzarea nu a determinat ce acțiuni/inacțiuni concrete urmau să întreprindă inculpații în raport cu atribuțiile lor de serviciu.

La acest capitol instanța a dat dovadă de lipsă de imparțialitate, neglijând faptul că inculpatul Tudoreanu Andrei avea în gestiunea sa materialul pe faptul falsificării carnetelor „Euro” utilizate de întreprinderea gestionată de Severin Vasile, respectiv materialul era înregistrat în Registrul nr. 2 a altor informații cu privire la infracțiuni, iar inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru estorcau bani de la Severin Vasile pentru a nu înregistra infracțiunea.

Suplimentar, instanța abuziv a declarat în sentință că, inspectorii de poliție nu erau competenți de a adopta vreo hotărâre pe marginea cazului dat, iar aceste fapte nu corespund realității, fiindcă ultimii estorcau bani pentru a nu înregistra infracțiunea și a nu da curs materialelor către organul de urmărire penală.

La emiterea sentinței, contrar pct. 19 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 5 din 19 iunie 2006 „Cu privire la sentința judecătorească” instanța nu a asigurat corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, respectiv la întocmirea sentinței, instanța nu a îndeplinit toate cerințele art. 394 Cod de procedură penală și nu a soluționat toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța nu a luat în considerație mijloacele materiale de probă, în special interceptările comunicărilor inculpaților cu Severin Vasile, înscrisurile prezentate Direcției Misiuni Speciale a MAI al R. Moldova privind lipsa informațiilor înregistrate de polițiștii Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru referitoare la faptele de corupere activă din partea lui Severin Vasile, astfel, aceste probe incontestabil demonstrează prezența tuturor elementelor infracțiunii.

La fel, instanța nu a reflectat corect declarațiile inculpaților, care au indicat că au purtat discuții cu Severin Vasile cu referire la sumele de bani ce urmau a fi primite de la acesta doar cu scopul de a obține mai multă informație pe caz.

Din declarațiile inculpaților au rezultat acțiuni cu caracter abuziv ce contravin intereselor funcției deținute și au format latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă.

Totodată, instanța nu s-a expus privind motivele de respingere a probelor puse la baza acuzării.

Contrar prevederilor art. 101 Cod penal, instanța a respins ca probă înregistrările comunicărilor efectuate independent de Severin Vasile ca reacție la acțiunile ilegale ale polițiștilor.

Motivul invocat de instanță, precum că comportamentul martorului Severin Vasile a fost unul provocator, nu este argumentat, ceea ce denotă că instanța nu este imparțială, fapt care contravine principiilor de înfăptuire a justiției.

Recurentul a considerat că, prima instanță la analiza circumstanțelor cauzei și probelor prezentate de acuzarea de stat, greșit a calificat totalitatea semnelor obiective și subiective ale faptelor prejudiciabile incriminate lui Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, ori, toate constituie o infracțiune concretă prevăzută de legea penală (art. 324 alin. (3) lit. b) Codul penal).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2013, a fost respins apelul procurorului ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță corect, legal și întemeiat a adoptat o sentință de achitare în privința lui Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 44, 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Împotriva deciziei menționate procurorul a declarat recurs ordinar prin care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători.

Recurentul, invocând ca temeiuri de declarare a recursului - art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a menționat că:

- soluția precum că inculpații nu erau abilitați cu dreptul de a porni sau a refuza în pornirea urmăririi penale, nefiind realizată latura obiectivă a infracțiunii, se bazează pe concluzii greșite, fără a fi analizate probele în raport cu elementele de fapt constatate, eronat indicând că partea acuzării nu a determinat ce acțiuni/inacțiuni concrete urmau să întreprindă inculpații în legătură cu atribuțiile lor de serviciu;

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că inspectorii de poliție Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru nu erau competenți de a adopta hotărâri pe marginea cazului cu referire la Severin Vasile, fapt combătut de pct. 25 a instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor despre infracțiuni;

- în situația când latura obiectivă a componentei infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal, deduce că fapta de pretindere sau primire a banilor urmează a fi efectuată în exercitarea funcției persoanei publice, în speță, că inspectorii de poliție Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru îl invitau pe Severin Vasile în clădirea MAI, unde estorcau de la el bani în sumă de 7500 euro, pentru a nu înregistra infracțiunea, nu poate fi invocat că acțiunile acestora au legătură cu atribuțiile lor de serviciu;

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a fost realizată prin stabilirea eronată a faptelor;

- instanțele de judecată au dat o apreciere unilaterală și subiectivă probelor acumulate la urmărirea penală și examinate în cadrul procesului judiciar, iar concluziile acestora sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs și-a motivat soluția prin faptul că, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită asupra motivelor invocate în apel descrise în **pct. 3.** al prezentei decizii.

Astfel, instanța de recurs a conchis, că instanța de apel în motivarea soluției a descris motivarea sentinței fără a se pronunța pe motivele apelului declarat de procuror și anume asupra materialului privind falsificarea carnetelor „Euro”, utilizate de întreprinderea SRL „Autosevtrans”, gestionată de Severin Vasile, care au fost trecute din euro III în euro IV, care se afla în gestiunea inculpatului Tudoreanu Andrei, iar înregistrarea acestei infracțiuni și predarea materialelor respective către organul de urmărire penală ținea de obligațiunea inculpatului;

La fel, în opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a verificat interceptările convorbirilor telefonice ale inculpaților cu Severin Vasile, dar și înscrisurile prezentate de Direcția Misiuni Speciale a MAI al R. Moldova, privind lipsa a careva informații înregistrate de polițiștii Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru referitoare la fapte de corupere activă din partea lui Severin Vasile;

Instanța de apel, de asemenea nu a verificat declarațiile inculpaților, care au confirmat că au purtat discuții cu Severin Vasile cu referire la sume de bani ce urmau a fi primite de la acesta, cu scopul de a obține mai multă informație pe caz.

Prin urmare, instanța de recurs a menționat, că instanța de apel nu a judecat apelul procurorului în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014 a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Tudoreanu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 44, 324 alin.(3) lit.b) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 1200 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, pe termen de 3 ani.

Pasat Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 44, 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova pe termen de 3 ani.

La adoptarea soluției date, instanța de recurs a reținut, că inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru exercitând funcții de inspectori ai secției Misiuni Speciale a Direcției Misiuni Speciale a Departamentului Poliție a Ministerului Afacerilor Interne a R. Moldova, fiind persoane cu funcții de răspundere, acționând prin înțelegere prealabilă, au pretins mijloace financiare ce nu li se cuvin, în proporții deosebit de mari, pentru a îndeplini unele acțiuni ce intră în obligațiile sale de serviciu în următoarele circumstanțe.

La 08 noiembrie 2010 Tudoreanu Andrei a raportat șefului Direcției Misiuni Speciale a Ministerului Afacerilor Interne a R. Moldova că deține informația precum că factorii de decizie ai SRL „Autosevtrans” în persoana lui Severin Vasile, dețin certificate false de corespundere a normelor ecologice, care au fost trecute din euro III în euro IV.

Cercetarea informației în cauză i-a fost repartizată pentru examinare inspectorului secției misiuni speciale a Direcției Misiuni Speciale a Departamentului Poliție a Ministerului Afacerilor Interne, Tudoreanu Andrei.

În perioada care a urmat, adică la 09 noiembrie 2010, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, acționând de comun acord, l-au telefonat pe Severin Vasile și i-au stabilit o întâlnire în regiunea Primăriei mun. Chișinău.

În cadrul discuției avute, aceștia i-au comunicat lui Severin Vasile că urmează să-i însoțească în biroul acestora de serviciu cu nr. 180, amplasat în blocul d), nivelul II al imobilului amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 180.

În biroul de serviciu, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru i-au comunicat lui Severin Vasile că întreprinderea pe care o conduce dispune de certificate false de corespundere a normelor ecologice care au fost trecute din euro III în euro IV, iar în cazul în care nu le va transmite acestora suma de 7500 Euro, va fi tras la răspundere penală pentru faptul falsificării certificatelor sus indicate și vor sista activitatea economică a SRL „Autosevtrans”.

A doua zi, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru l-au telefonat din nou pe Severin Vasile și i-au stabilit acestuia o întâlnire în mun. Chișinău, str. Albișoara.

În cadrul discuției, Severin Vasile le-a comunicat lui Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru că are nevoie de timp suplimentar pentru colectarea mijloacelor financiare extorcate de ultimii doi, la ce aceștia i-au comunicat să facă rost de mijloacele financiare în timp restrâns.

La 11 noiembrie 2010, Tudoreanu Andrei a înregistrat în Registrul nr. 2 a Comisariatului de Poliție sect Buiucani, mun. Chișinău informația referitor la faptul falsificării de către Severin Vasile a unor certificate de corespundere a normelor ecologice, care au fost trecute din euro III în euro IV pentru automobilele SRL „Autosevtrans”.

Ulterior, la 13 noiembrie 2010, Severin Vasile, i-a telefonat pe Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, comunicându-le acestora că a făcut rost de mijloacele financiare pretinse de aceștia, iar ei urmează să se apropie în or. Strășeni pentru a le primi.

În seara zilei de 17 noiembrie 2010, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, l-au telefonat pe Severin Vasile, comunicându-i acestuia că se află la domiciliul ultimului în or. Strășeni, str. Mihai Eminescu, întrebându-l totodată dacă banii sunt la el, la ce ultimul le-a comunicat că sunt la dânsul, însă el nu se află în or. Strășeni.

Totodată, aceștia în cadrul discuției, s-au înțeles că urmează să se întâlnească a doua zi.

Astfel, la 18 noiembrie 2010, în prima jumătate a zilei, Severin Vasile i-a telefonat pe Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, însă aceștia nu i-au răspuns, în seara acelei zile, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru l-au telefonat pe Severin

Vasile și i-au comunicat acestuia că se află la domiciliul ultimului în or. Strășeni, str. Mihai Eminescu, stabilindu-i o întâlnire în decurs de 15 minute.

Apropiindu-se de domiciliu, Severin Vasile a constatat că Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru nu se aflau la fața locului.

Telefonându-i, aceștia i-au comunicat că au fost nevoiți să plece de urgență în mun. Chișinău, fiindcă au fost chemați la serviciu.

La constatarea menționată mai sus, instanța de apel a reieșit din: *declarațiile inculpaților Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru; declarațiile martorilor Severin Vasile, Chirica Vladimir, Mămăligă Sergiu, Ceban Veaceslav și din alte probe cum sunt:*

- *procesul-verbal din 10 noiembrie 2010 de apreciere a comunicărilor între Pasat Alexandru, Tudoreanu Andrei și Severin Vasile, care au avut loc la 09 noiembrie 2010;*

- *procesul-verbal din 10 noiembrie 2010 de apreciere a comunicărilor între Pasat Alexandru, Tudoreanu Andrei și Severin Vasile, care a avut loc la 10 noiembrie 2010;*

- *procesul-verbal din 10 noiembrie 2012 de examinare a discului care conține înregistrările comunicărilor dintre Tudoreanu Andrei, Pasat Alexandru și Severin Vasile din 09 noiembrie 2010 și 10 noiembrie 2010;*

- *procesul-verbal privind aprecierea comunicărilor telefonice din 12 noiembrie 2010, care a avut loc la ora 11:32:32, între Chiriac Vladimir și Tudoreanu Andrei;*

- *procesul-verbal privind aprecierea comunicărilor telefonice din 12 noiembrie 2010, care a avut loc la ora 15:49:36, între Severin Vasile și Tudoreanu Andrei;*

- *procesul-verbal privind aprecierea comunicărilor telefonice din 12 noiembrie 2010, care a avut loc la ora 15:50:52, între Chiriac Vladimir și Tudoreanu Andrei;*

- *procesul-verbal privind aprecierea comunicărilor telefonice din 13 noiembrie 2010, care a avut loc la ora 15:35:41, între Chiriac Vladimir și Tudoreanu Andrei;*

- *procesul-verbal privind aprecierea comunicărilor telefonice din 15 noiembrie 2010, care a avut loc la ora 09:28:49, între Chiriac Vladimir și Tudoreanu Andrei;*

- *procesul-verbal privind aprecierea comunicărilor telefonice din 15 noiembrie 2010, care a avut loc la ora 12:01:59, între Chiriac Vladimir și Tudoreanu Andrei;*

- *procesul-verbal privind aprecierea comunicărilor telefonice din 12 noiembrie 2010, care a avut loc la ora 19:13:07, între Chiriac Vladimir și Tudoreanu Andrei;*

- *procesul-verbal privind aprecierea comunicărilor telefonice din 12 noiembrie 2010, care a avut loc la ora 11:32:32, între Chiriac Vladimir și Tudoreanu Andrei;*

- *procesul-verbal din 17 noiembrie 2010, de examinare a discului care conține înregistrările comunicărilor telefonice între Tudoreanu Andrei și Chiriac*

Vladimir, precum și între Tudoreanu Andrei și Severin Vasile, care au avut loc în perioada 11 noiembrie 2010 – 17 noiembrie 2010;

- procesul-verbal din 18 noiembrie 2010 de apreciere a comunicărilor telefonice din 18 noiembrie 2010 care au avut loc la ora 18:35:02, între Severin Vasile și Tudoreanu Andrei;

- procesul-verbal din 18 noiembrie 2010 de apreciere a comunicărilor telefonice din 18 noiembrie 2010, care au avut loc la ora 19:00:05, între Severin Vasile și Tudoreanu Andrei;

- procesul-verbal din 18 noiembrie 2010 de examinare a discului care conține înregistrările comunicărilor telefonice între Tudoreanu Andrei și Severin Vasile, care au avut loc la 18 noiembrie 2010;

- procesul-verbal din 22 noiembrie 2010 de percheziție, efectuat în biroul cu nr. 180 din cadrul direcției Misiuni Speciale a Departamentului de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne a R. Moldova, prin care a fost ridicat materialul înregistrat în R-2 a Comisariatului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău cu nr. 11513 din 11 noiembrie 2010;

- materialul în baza raportului inspectorului Tudoreanu Andrei, privind depistarea faptului de falsificare a certificatelor ecologice Euro III și IV a SRL „Autosevtrans”, înregistrat în R-2 al Comisariatului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău cu nr. 1513 din 11 noiembrie 2010, recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 22 noiembrie 2010;

- procesul-verbal din 25 noiembrie 2010 de ridicare de la SA „Orange” a descifrării comunicărilor telefonice de la posturile de telefon cu nr. 60110100 și 69147131, pentru perioada 01 noiembrie 2010 – 19 noiembrie 2010;

- descifrările convorbirilor telefonice efectuate și primite de Tudoreanu Andrei de la postul de telefon nr. 60110100, pentru perioada 01 noiembrie 2010 – 19 noiembrie 2010, recunoscute și atașate la cauza penală în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 25 noiembrie 2010;

- procesul-verbal din 19 noiembrie 2010 de ridicare de la Severin Vasile, a citației Ministerului Afacerilor Interne a R. Moldova emisă de căpitanul de poliție al SMS a DMS a DP a MAI a R. Moldova, Tudoreanu Andrei;

- citația Ministerului Afacerilor Interne a R. Moldova emisă de căpitanul de poliție al SMS a DMS a DP a MAI a R. Moldova Tudoreanu Andrei, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 19 noiembrie 2010;

- procesul-verbal din 10 noiembrie 2010 de ridicare de la Severin Vasile, a CD-lui care conține comunicările între acesta, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru avute loc la 09 noiembrie 2010 și 10 noiembrie 2010;

- CD-ul, care conține înregistrările audio a convorbirilor între Tudoreanu Andrei, Pasat Alexandru și Severin Vasile, care au avut loc la 09 noiembrie 2010 și 10 noiembrie 2010, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 10 noiembrie 2010;

- CD-ul, care conține înregistrările comunicărilor telefonice între Tudoreanu Andrei și Chiriac Vladimir, precum și între Tudoreanu Andrei și Severin Vasile, care au avut loc în perioada 11 noiembrie 2010 – 17 noiembrie 2010, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 17 noiembrie 2010;

- CD-ul, care conține înregistrările comunicărilor telefonice între Tudoreanu Andrei și Severin Vasile, care au avut loc la 18 noiembrie 2010, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 18 noiembrie 2010;

- CD-ul, care conține înregistrările comunicărilor între Tudoreanu Andrei, Pasat Alexandru și Severin Vasile, avute loc la 08 noiembrie 2010 și 09 noiembrie 2010.

Astfel, instanța de apel a conchis că probele enumerate supra, demonstrează incontestabil că, prin acțiunile sale intenționate, exprimate prin participatie simplă la săvârșirea unei infracțiuni intenționate, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, activând în calitate de inspectori ai secției Misiuni Speciale a Direcției Misiuni Speciale a Departamentului de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoane cu funcție de răspundere au pretins de la Severin Vasile, bani în sumă de 7500 euro echivalentul a 121278,75 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari pentru a îndeplini unele acțiuni care intră în obligațiile sale de serviciu, adică acțiunea de corupere pasivă, infracțiune prevăzută de art. art. 44, 324 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În motivarea deciziei sale instanța de apel a reiterat că:

- o acțiune alternativă a infracțiunii de corupere pasivă constă în primirea de oferte, bani, bunuri, alte avantaje și reprezintă fapta persoanei cu funcție de răspundere de a lua în posesie ceea ce i se înmânează, ori de încasare a unei sume de bani care nu i se cuvine. Este de precizat că primirea implică o dare corelativă și inițiativa aparține corupătorului. Orice primire implică o acceptare care poate interveni fie în momentul primirii obiectului, banilor, fie anterior.

În cazul coruperii pasive prin modalitatea pe care o exprimă, acceptarea și primirea nu se pot produce decât în același timp, deoarece dacă ar fi avut loc o acceptare de bani, bunuri, servicii anterior primirii acestora, infracțiunea de corupere pasivă s-ar fi consumat în momentul acceptării;

- versiunea inculpaților precum că au pretins de la Severin Vasile bani în sumă de 7 500 euro, motivând conținutul comunicărilor interceptate prin necesitatea de a stabili „contact operativ” cu Severin Vasile și a obține de la acesta informații privind infracțiunile în domeniul în care activează, este o modalitate de autoapărare, având în vedere că în situația în care acestora li s-ar fi propus careva sume bănești, dînșii urmau să depună un raport către conducere sau o notă informativă, conform căreia să descrie toate faptele date, cu ulterioara întreprindere a măsurilor de rigoare în acest sens, însă inculpații nu au comunicat despre eventuala acțiune de corupere;

- faptul că dînșii ar fi dorit să obțină careva informații operative de la Severin Vasile, de asemenea nu poate fi considerat un motiv elocvent, or, în activitatea lor de serviciu, inspectorii secției Misiuni Speciale urmează să întreprindă acțiuni operative în vederea obținerii informației, iar obținerea și colectarea probelor în materialul pornit în privința lui Severin Vasile, era posibilă și fără a intra în asemenea acțiuni de pretindere a sumelor de bani ce nu li se cuvin;

- din declarațiile martorilor Ceban Veaceslav, șef al Direcției Misiuni Speciale a MAI și Mămăligă Sergiu, șef al secției misiuni speciale a DMS MAI, rezultă că inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru nu au comunicat despre careva propuneri de mijloace bănești din partea lui Severin Vasile.

Același lucru a rezultat și din declarațiile martorului Severin Vasile, care a indicat că imediat după ce i s-a comunicat de către Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru despre faptul că urmează să transmită careva sume bănești, de care nu dispunea, s-a adresat către Procuratura Anticorupție;

- relevant cazului este și faptul că inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru au declarat că Severin Vasile le-a propus bani pentru a mușamaliza cazul, dar nu ei au pretins bani de la acesta, totodată declarând că au raportat conducerii cazul de corupere activă din partea lui Severin Vasile, necătînd la acest fapt, un act oficial în acest sens nu a fost prezentat instanței de apel, iar prima instanță eronat nu a luat acest aspect în considerație;

- pentru întrunirea laturii obiective a infracțiunii de corupere pasivă este presupusă condiția ca banii, titlurile de valoare, bunurile, serviciile, avantajele să nu i se cuvină persoanei cu funcție de răspundere.

În speță, în situația nemijlocită bunurile materiale, suma de 7500 euro, a fost pretinsă de către inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru de la martorul Severin Vasile, acești bani nu li se cuvineau conform funcției deținute, pentru a mușamaliza falsificarea de către Severin Vasile a unor certificate de corespundere a normelor ecologice, care au fost trecute din euro III în euro IV pentru automobilele SRL „Autosevtrans”;

- din declarațiile martorului Severin Vasile cât și din înregistrările audio a convorbirilor telefonice dintre Severin Vasile și inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, întîlnirile dintre aceștia erau făcute cu scopul de a clarifica careva situații aparente și anume materialul în privința lui Severin Vasile, mai mult, ultimul a confirmat, că inițial inculpații au pretins de la acesta 10000 euro, indicînd că o parte din această sumă, urmează să fie transmisă șefului, iar cealaltă parte lor, ca ulterior să se ajungă la un numitor comun, privind suma de 7500 euro;

- inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru au pretins bani de la martorul Severin Vasile, întru mușamalizarea dosarului pornit în privința lui Severin Vasile, ceea ce s-a stabilit cert pe parcursul cercetării judecătorești;

- însăși martorul Severin Vasile a declarat că a fixat mai multe întruniri cu Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, în cadrul cărora aceștia s-au întîlnit, mergînd cu automobilul prin mun. Chișinău, iar Tudoreanu Andrei i-a spus să se gîndească asupra banilor întru evitarea unui dosar penal privind falsificarea cerificatelor ecologice, ulterior inculpații dîndu-și seama că sunt urmăriți, au încercat prin faptul că au mers la Severin Vasile acasă în r-nul Strășeni, să-i înmîneze citația, să-și creeze o situație favorabilă, precum că intenția acestora a fost de a asigura prezența lui Severin Vasile în incinta MAI pentru audieri, deși aveau alte metode legale întru asigurarea prezenței acestuia pentru audieri;

- acțiunea inculpaților s-a realizat prin promisiunea făcută față de martorul Severin Vasile de a nu porni dosarul penal în privința acestuia.

Deși inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru au declarat că nu au careva atribuții de decizie în cadrul dosarului dat, în atribuțiile acestora intra colectarea probelor, administrarea lor, precum și preavizarea conducerii despre aceste probe administrate, cât și alte acțiuni, fiind pe deplin demonstrat că inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru au avut posibilitatea de a nu administra careva probe, de a nu efectua careva acțiuni procesuale și de a nu întreprinde

careva acțiuni, de altfel aceste acțiuni i-au fost promise de către inculpați martorului Severin Vasile;

- sunt irelevante declarațiile inculpaților Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, precum că aceștia raportau orice acțiune pe cauza lui Severin Vasile conducerii, deoarece din declarațiile martorului Ceban Veaceslav șef al Direcției Misiuni Special a MAI a R. Moldova, a rezulatat că acesta nu cunoaște despre careva acțiuni efectuate de către Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru în materialul înregistrat în privința lui Severin Vasile;

- în atribuțiile de serviciu, potrivit fișelor de post ale inculpaților Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru intra inclusiv investigarea infracțiunilor de tipul celei căreia a fost înregistrat materialul în privința lui Severin Vasile, iar din declarațiile acestuia, reiese că inculpații i-au cerut suma de 7500 euro pentru a mușamaliza cazul și a nu-l trage la răspundere penală, totodată faptul dat rezultă și din înregistrările comunicărilor purtate în perioada 08 noiembrie 2010 – 18 noiembrie 2010 de Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru cu Severin Vasile, în cadrul cărora Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, au discutat cu Severin Vasile despre suma de 10000 euro, ulterior despre suma de 7500 euro, după care inculpații l-au întreat pe Severin Vasile, dacă a strâns banii dați, promițându-i că totul va fi bine dacă va face așa cum spun ei;

- *pretinderea* presupune cererea insistentă sau formularea unei pretenții vizînd oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale ce nu i se cuvin persoanei cu funcție de răspundere. Pretinderea nu implică neapărat satisfacerea pretenției formulate de făptuitor. În cazul pretinderii, inițiativa întotdeauna aparține făptuitorului. Pretinderea poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare. Nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încît să poată fi înțeleasă de oricine. Este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete, ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează;

- în cadrul audierilor inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru au confirmat faptul discuțiilor telefonice, precum și a întâlnirilor avute cu Severin Vasile;

- faptul că superiorul acestora șeful secției Misiuni Speciale a DMS MAI, Mămăligă Sergiu, a declarat că după ce i s-a comunicat de către Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, că Severin Vasile le propune careva sume de bani, le-a interzis acestora să meargă la orice întâlnire și să aibă orice convorbire cu Severin Vasile;

- acțiunea de mușamalizare a cazului în privința lui Severin Vasile s-a realizat prin promisiunile făcute de către inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru lui Severin Vasile, că dacă va da banii ceruți, adică suma de 7500 euro, totul va fi bine, doar ca să facă așa cum îi spun ei;

- din sensul normei de incriminare expusă în art. 324 Cod penal, rezultă că acțiunea după caracterul său poate fi, în contextul obligațiilor de serviciu, legitimă.

Dar în textul normei de incriminare art. 324 Cod penal se prezumă și acțiunea contrară acestor obligații, care este ilegală.

Pentru existența infracțiunii de corupere pasivă este important ca acțiunea nelegitimă să țină, ca și cea legitimă, de competența persoanei cu funcție de răspundere. Este cert faptul că și acțiunea contrar obligațiilor de serviciu trebuie să

îndeplinească aceleași cerințe - să facă parte din sfera atribuțiilor persoanei cu funcție de răspundere, să fie determinată și virtuală.

Pentru a determina dacă acțiunea subiectului este contrară obligațiilor de serviciu, nu este suficient să se cerceteze numai acțiunea ca atare, dar se impune ca această acțiune să fie raportată la întregul ansamblu al sarcinilor de serviciu generale și specifice ce-i revin persoanei cu funcție de răspundere.

Dacă prin această violare a obligațiilor de funcție, persoana cu funcție de răspundere va comite un fals, un abuz sau o altă infracțiune, atunci coruperea pasivă va fi în concurs cu cea din urmă infracțiune.

Faptele descrise reies din materialul nr. 11513 din 11 noiembrie 2010 înregistrat în R-2 al Comisariatului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău în baza raportului inspectorului Tudoreanu Andrei privind depistarea faptului de falsificare a certificatelor ecologice euro III și IV a SRL „Autosevtrans”, din care rezultă că Tudoreanu Andrei a investigat cazul în privința lui Severin Vasile și în legătură cu care a pretins de la ultimul bani pentru a mușamaliza cazul și a nu-l trage la răspundere penală;

- potrivit materialului privind falsificarea carnetelor „Euro” utilizate de întreprinderea SRL „Autosevtrans” gestionată de Severin Vasile, care au fost trecute din euro III în euro IV, care se afla în gestiunea inculpatului Tudoreanu Andrei, înregistrarea acestei infracțiuni și predarea materialelor respective către organul de urmărire penală ținea de obligațiunea inculpatului;

- prima instanță greșit a indicat, fără a se baza pe careva probe verosimile și concludente precum că martorul Severin Vasile ar fi avut un careva comportament provocator față de inculpații Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru.

Afirmația data are doar un caracter declarativ, nefiind susținută de careva probe, or, din înregistrările convorbirilor telefonice purtate dintre inculpați și martorul Severin Vasile reiese că inculpații au pretins de la acesta suma de 7500 euro pentru a mușamaliza cazul, spunându-i ca să facă așa cum le spun ei, pentru a fi bine;

- la individualizarea pedepsei inculpaților Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, a ținut cont de prevederile art. art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de avocatul Gheorghe Amihalachioaie în numele inculpatului Pasat Alexandru și avocatul Mihail Coțescu în numele inculpatului Tudoreanu Andrei.

8.1. Avocatul Gheorghe Amihalachioaie, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8), Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința de achitare în privința lui Pasat Alexandru.

În motivarea recursului invocând că:

- inculpații au fost învinuiți de faptul că, fiind persoane cu funcții de răspundere, au pretins mijloace financiare ce nu li se cuvin pentru a îndeplini unele acțiuni ce intră în obligațiunile sale de serviciu, însă instanța de apel nu a indicat care obligațiuni concrete de serviciu erau de competența inculpaților ce trebuiau să fie îndeplinite și mai mult ca atât legale, ilegale, în favoare, defavoarea cuiva la modul concret, și care din aceste obligațiuni au fost sau nu au fost îndeplinite de ei;

- instanța de apel nu a analizat învinuirea adusă lui Pasat Alexandru, nu a indicat în decizia sa circumstanțele de drept, care permit să concluzioneze că acesta este subiectul infracțiunii incriminate și să invoce circumstanțele concrete ale cauzei care se referă la acțiunile ilegale ale inculpaților și care au dus la cauzarea prejudiciului concret;

- instanța de apel a dat o interpretare teoretică componentei de infracțiune, prevăzute la art. 324 Cod penal, trecînd cu vederea acțiunile concrete ale inculpaților care nu au pretins personal sume bănești, dar inițiativa a parvenit de la Severin Vasile, care a negociat mărimea sumei și pînă la urmă, a fost disponibil să predea suma de 7500 euro, însă la locul și timpul stabilit inculpații nu s-au prezentat, fapt ce demonstrează cu certitudine versiunea acestora că ei nu urmăreau scopul primirii mijloacelor bănești, dar din punct de vedere tactic, au dat acordul verbal la propunerea lui Severin Vasile, urmărind un alt scop - acumularea datelor cu privire la falsificarea săvîrșită de către Severin Vasile;

- este lipsită de careva suport, în același timp și al obligațiilor de serviciu neîndeplinite, constatarea expusă în decizie, și anume *„Tudoreanu Andrei a investigat cazul în privința lui Severin Vasile și în legătură cu care a pretins de la ultimul bani pentru a mușamaliza cazul și a nu-i trage la răspundere penală.”*

- instanța de apel nu s-a expus, în ce constă *„mușamalizarea cazului și a nu-l trage la răspundere pe Severin Vasile”*, atunci cînd la a treia zi după primirea de către Tudoreanu Andrei a materialului în privința acestuia a fost înregistrat în R-2 al Comisariatului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, fără a fi constatate careva încălcări la această înregistrare;

- în acțiunile inculpaților intenția era urmărirea scopului acumulării datelor necesare pe cazul dat în privința lui Severin Vasile și nu primirea banilor pentru crearea unei situații favorabile acestuia, după cum se indică în decizia instanței de apel, într-un caz se indică *„mușamalizarea cazului și a nu-l trage la răspundere penală”*, iar în alt caz – *„a dosarului pornit”*.

Aceste precizări sunt indicate fără să se conțină în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, fapt ce demonstrează, că instanța de judecată a pornit de la ideea preconcepută că inculpații au săvîrșit o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii, prin ce s-au încălcat prevederile art. 26 Cod de procedură penală.

Mai mult, prin aceste constatări instanța de apel a modificat învinuirea adusă inculpaților conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriu, unde nu sunt învinuiți *„că au pretins bani de la Severin Vasile întru mușamalizarea dosarului pornit în privința lui Severin Vasile”* într-un caz, iar în alt caz – *„pentru a mușamaliza cazul și a nu-l trage la răspundere penală”*. În învinuirea formulată inculpaților s-a indicat *„că s-a pretins bani de la Severin Vasile pentru a îndeplini unele acțiuni ce intră în obligațiile sale de serviciu”*, fără a se concretiza aceste acțiuni, după cum a procedat instanța de apel în decizia de condamnare emisă. Această modificare a învinuirii este în contradicție cu stipulările ce se conțin în art. 325 Cod de procedură penală, unde expres sunt prevăzute limitele judecării cauzei - învinuirii formulate în rechizitoriu, prin ce instanța de apel vădit și-a depășit atribuțiile sale legale;

- instanța de apel a indicat în decizia emisă, că vina inculpaților se consideră demonstrată și prin procesele-verbale de apreciere a comunicărilor acestora cu

Severin Vasile și alte persoane, de examinare a discurilor de înregistrare a acestor comunicări, descifrărilor convorbirilor telefonice, CD-lor care conțin înregistrările audio a convorbirilor ș. a., însă toate acestea nu au fost administrate în ședința judiciară, iar audierea, înregistrărilor audio nu a fost posibilă din lipsa de tehnică corespunzătoare și neprezentarea acesteia de procuror în mod repetat.

Prin această omisiune instanța de apel a ignorat și indicația obligatorie a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție ce se conține în decizia din 28 ianuarie 2012.

8.2. Avocatul Mihail Coțescu în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința de achitare în privința lui Tudoreanu Andrei.

În motivarea recursului invocând că:

- în ordonanța de punere sub învinuire se indică că, inculpații urmau să întreprindă careva acțiuni, iar în cererea de apel și în decizia instanței de apel s-a invocat și s-a ajuns la concluzia că, inculpații în schimbul sumei promise urmau să mușamalizeze cazul prin neînregistrarea infracțiunii și de a nu-i da curs către organul de urmărire penală. Adică, de la învinuirea că urmau să întreprindă acțiuni, s-a ajuns la infracțiunea sub formă de inacțiuni;

- în circumstanțele concrete ale cauzei în sarcina învinuiților Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru a fost reținută promisiunea de a întreprinde careva acțiuni ce intră în obligațiunile lor de serviciu, pe când în cererea de apel a fost invocat, iar prin decizia instanței de apel inculpații au fost condamnați pentru faptul că în schimbul banilor pretinși urmau să se abțină de la acțiuni active, adică să nu înregistreze infracțiunea și să nu-i dea curs către organul de urmărire penală;

- din conținutul deciziei contestate rezultă că instanța de apel nu a respectat prevederile legale, nu a făcut o analiză convenită a probelor pe care s-a bazat prima instanță, nu s-a expus argumentat și clar asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării în calea de atac a apelului;

- instanța de apel nu s-a expus asupra fiecărei probe, constatări și aprecieri făcute de prima instanță în sentință și care au fost invocate de partea apărării în fața instanței de apel, împrerurarea servind temei pentru casarea deciziei în conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală;

- acțiunile lui Tudoreanu Andrei constituiau risc profesional în cadrul măsurilor operative de investigație și nu cuprindeau intenția de a săvârși coruperea pasivă, ci obținerea informațiilor utile despre crime și persoanele care le-au comis, împrerurare ce le plasează sub riscul profesional și riscul întemeiat, care nu constituie infracțiune;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate de partea apărării și anume că martorul Mămăligă Sergiu direct a afirmat că inculpații i-au adus la cunoștință despre propunerea de bani, ordonându-le să depună rapoarte, în speță, însă, instanța a indicat că nedepunerea rapoartelor se apreciază ca intenția de a însuși banii propuși. Afirmând astfel, instanța urma să aducă în motivare norma legală concretă care prevede termenul și modalitatea de depunere a rapoartelor despre corupere și consecințele nedepunerii lor;

- instanța nu a motivat de ce a indicat în decizie că martorul Mămăligă Sergiu a declarat că inculpații nu i-au raportat despre propunerea banilor, ori, tot în decizie instanța indică că martorul Mămăligă Sergiu a declarat că inculpații i-au comunicat despre propunerea banilor de Severin Vasile, iar el ca șef, le-a ordonat să depună rapoarte;

- decizia este una incompletă, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2015, au fost admise recursurile ordinare declarate de apărare, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției date, instanța de recurs a reținut:

În primul rând, că modalitatea de motivare a soluției în cauza dată, când instanța audiind potrivit principiului nemijlocirii martorii, declarațiile cărora au fost reflectate în decizie, verificând probele, nu s-a expus motivat asupra acestora, întru respingerea sau admiterea lor, s-a limitat la o frază generală: *„Astfel, probele administrate și cercetate, demonstrează incontestabil că prin acțiunile sale intenționate, exprimate prin participație simplă la săvârșirea unei infracțiuni intenționate, Tudoreanu Andrei și Pasat Alexandru, activînd în calitate de inspectori ai secției Misiuni Speciale a Direcției Misiuni Speciale a Departamentului de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoane cu funcție de răspundere au pretins de la Severin Vasile Grigore, bani în sumă de 7500 euro echivalent a 121 278, 75 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, pentru a îndeplini unele acțiuni care intră în obligațiile sale de serviciu, adică acțiunea de corupere pasivă, infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal.*

În conținutul probelor cercetate mai sus, Colegiul Penal remarcă lipsa circumstanțelor de fapt care ar atrage în cele din urmă, pronunțarea unui act judecătoresc privind achitarea inculpaților, or acesta este contradictoriu situației de fapt”, în rest instanța își motivează soluția ca fiind una lipsită de claritate.

Acest fapt, în viziunea instanței de recurs, denotă, că instanța de apel fără a face o analiză amplă a declarațiilor martorilor pe caz și a probelor administrate și-a motivat soluția doar în baza prevederilor teoretice expuse la forma generală, fără a face o motivare plauzibilă, referindu-se, în mod exhaustiv, la probele prezentate în sprijinul învinuirii, fără a rezolva fondul cauzei, ignorînd faptul, că inculpații au fost învinuiți doar în pretinderea sumelor bănești, iar semnele laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. 324 Cod penal, manifestate prin *pretindere, primire, acceptare* de bani sau alte foloase necuvenite, sunt modalități de sine stătătoare și pot exista la singular ori în cumul.

În al doilea rând, instanța de recurs a atenționat asupra formulării învinuirii înaintate inculpaților, precum că *„ambii fiind persoane cu funcții de răspundere, au pretins mijloace financiare, ce nu li se cuvin, pentru a îndeplini unele acțiuni ce intră în obligațiunile sale de serviciu”,* neindicîndu-se, care obligațiuni concrete de serviciu erau de competența acestora și trebuiau să fie îndeplinite și

mai mult, legale, ilegale, în favoare, defavoarea cuiva la modul concret și care din aceste obligațiuni au fost sau nu au fost îndeplinite de inculpați.

Contrar acestor formulări și neconcretizări, instanța de apel întru interpretarea acțiunilor inculpaților ce intră în obligațiunile sale de serviciu, a modificat învinuirea adusă inculpaților conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriu, unde nu sunt învinuiți „*că au pretins bani de la Severin Vasile întru mușamalizarea dosarului pornit în privința lui Severin Vasile, într-un caz, iar în alt caz - pentru a mușamaliza cazul și a nu-l trage la răspundere penală*”.

Această modificare a învinuirii este în contradicție cu stipulările ce se conțin în art. 325 Cod de procedură penală, unde expres sunt prevăzute limitele judecării cauzei - învinuirii formulate în rechizitoriu, prin ce instanța de apel vădit și-a depășit atribuțiile sale legale.

În al treilea rând, instanța de apel la judecarea apelurilor declarate a comis o eroare de drept procedural în sensul încălcării dispozițiilor imperative ale art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală, ori, din textul deciziei recurate în raport cu procesul-verbal al ședinței de judecată la capitolul cercetării probelor, se evidențiază că instanța și-a motivat soluția făcând referire la faptul, că vina inculpaților se consideră demonstrată și prin procesele-verbale de apreciere a comunicărilor acestora cu Severin Vasile și alte persoane, de examinare a discurilor de înregistrare a acestor comunicări, descifrărilor convorbirilor telefonice, CD-lor care conțin înregistrările audio a convorbirilor ș.a, însă toate acestea nu au fost administrate în ședința judiciară, iar audierea înregistrărilor audio nu a fost posibilă din lipsa de tehnică corespunzătoare și neprezentarea acestora de procuror, or, conform procesului-verbal în cadrul ședinței instanței de apel a fost verificată doar stenograma convorbirilor între Pasat Alexandru, Tudoreanu Andrei și Severin Vasile din 09 noiembrie 2010 (f.d. 29-44, vol. I), acesta probă nefiind verificată și analizată în decizie, ca de altfel, în cadrul ședinței nu au fost verificate nici alte convorbiri, la diferite date, duse între aceștia conform stenogramelor anexate la materialele cauzei, fiind verificate doar procesele-verbale privind aprecierea comunicărilor telefonice.

Mai mult, în motivarea deciziei, instanța de apel, fără verificarea înregistrărilor audio a convorbirilor telefonice, face referire la acestea, însă nu precizează care convorbiri, din ce dată, care este fila dosarului unde sunt expuse acestea, totodată nu se expune asupra legalității administrării acestora la diferite date.

Instanța de recurs a reținut, că instanța de apel în motivarea deciziei face referire și la fișele de post a inculpaților, însă conform procesului-verbal al ședinței de judecată, acestea nu au fost verificate.

În această ordine de idei, instanța de recurs a reținut, că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probe care nu au fost verificate și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

La fel, referitor la verificarea interceptărilor convorbirilor telefonice ale inculpaților cu Severin Vasile, sub aspectul ce necesită a fi abordat la analiza deciziei instanței de apel, este faptul ignorării indicațiilor stipulate de instanța ierarhic superioară de către Curtea de Apel.

Astfel, instanța de recurs a atestat, că prin decizia Colegiului penal lărgit al

Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2013 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a indicat explicit și faptul că: „... instanța de apel nu a verificat interceptările convorbirilor telefonice ale inculpaților cu Severin Vasile ...”.

Însă, în pofida faptului dat, indicația menționată a fost ignorată de către instanța de apel, repetînd erorile efectuate de către instanța de apel la examinarea cauzei anterioare, ceea ce contravine prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală.

În al patrulea rînd, instanța de apel în constatarea vinovăției inculpaților în săvîrșirea infracțiunii imputate, pune la bază și declarațiile martorilor Mămăligă Sergiu și Ceban Vaceslav, care de fapt sunt probele apărării și nu a motivat de ce a indicat în decizie că martorul Mămăligă Sergiu a declarat că inculpații nu i-au raportat despre propunerea banilor, dacă tot în decizie instanța indică că martorul Mămăligă Sergiu a declarat că inculpații i-au comunicat despre propunerea banilor de Severin Vasile, iar el, ca șef, le-a ordonat să depună rapoarte.

În al cincelea rînd, în speță, instanța a indicat că nedepunerea rapoartelor se apreciază ca intenția de a însuși banii propuși.

Afirmînd astfel, instanța urma să aducă în motivare norma legală concretă care prevede termenul și modalitatea de depunere a rapoartelor despre corupere și consecințele nedepunerii lor.

La fel, instanța de apel în motivarea soluției, întru combaterea versiunilor inculpaților precum că, dînșii ar fi dorit să obțină careva informații operative de la Severin Vasile privind infracțiunile în domeniul care activează ultimul, a încercat să interpreteze noțiunea de acțiuni operative în vederea obținerii informației, fără a face trimitere la o normă legală concretă care prevede activitatea operativă de investigații, în consecință făcînd o concluzie neclară în dezbaterile acestor argumente, ca de altfel fiind neclară în general motivarea deciziei recurate.

În al șaselea rînd, instanța de recurs a constatat, că cauza dată în instanța de apel a fost rejudecată în completul de judecată compus din: președintele ședinței – judecătorul Corochii Nichifor și judecătoria – Lîsîi Ghenadie și Robu Oxana (f.d.183, vol. III). Conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d.184-202, vol. III) suprapus deciziei (f.d.203-222, vol. III), se evidențiază diferența semnăturii președintelui completului efectuată în procesul-verbal al ședinței, declarațiile părților de cea de pe dispozitivul deciziei cît și de pe decizie.

Prin urmare, instanța de recurs a constatat, că instanța de apel și-a argumentat soluția de condamnare fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, făcînd niște concluzii de ordin general și confuz, fără o examinare minuțioasă a conținutului declarațiilor martorilor precum și probelor materiale expuse în speță.

În cazul dat, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse, a motivelor menționate în cererile de apel, în baza evaluării

proprii, juste, a probelor administrate în cadrul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția sau nevinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor acestuia.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat, că prima instanță probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea inculpaților Tudoreanu A. și Pasat A. de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 44, 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că **probele prezentate de procuror**, și anume: *declarațiile martorilor Severin V., Mămăligă S., Chiriac Vl., Ceban V., plîngerea și explicația depuse de martorul Severin V. din 09 noiembrie 2010 (f.d. 10, 11, vol. I); stenograma convorbirilor din 08 noiembrie 2010 dintre inculpații Tudoreanu A., Pasat A. și martorul Severin V. (f.d. 13-16, vol. I); stenograma convorbirilor din 09 noiembrie 2010 dintre inculpatul Tudoreanu A. și martorul Severin V., dintre inculpații Tudoreanu A., Pasat A. și martorul Severin V. (f.d. 17, 29-44, vol. I); procesele-verbale de apreciere a convorbirilor din 10, 12, 13 și 18 noiembrie 2010 (f.d. 47, 52, 64, 67, 70, 92, vol. I); stenogramele convorbirilor din 10, 12, 13 și 18 noiembrie 2010 (f.d. 50, 63, 72, 91, vol. I); CD-urile, care conțin înregistrările convorbirilor din 09, 10 și 11-17 noiembrie 2010 (f.d. 53, 84 vol. I); procesele-verbale de examinare a obiectului din 10, 17 noiembrie 2010 (f.d. 54, vol. I); materialul înregistrat în R-2 cu nr. 11513 din 11 noiembrie 2010 (f.d. 130, vol. I); descifrările convorbirilor telefonice a lui Tudoreanu A. (f.d. 148, vol. I); citația emisă de Tudoreanu A. pe numele lui Severin V. (f.d. 169, vol. I); raportul lui Tudoreanu A. înregistrat la 11 noiembrie 2010 cu nr. 11513 în R-2 al Comisariatului de Poliție sect. Buiucani, mun. Chișinău (f.d. 44, vol. II); fișa de post a Direcției Misiuni Speciale MAI a R. Moldova (f.d. 50, vol. II); extras din lege privind atribuțiile poliției (f.d. 74-75, vol. II); extrase din ordin nr. 89EF din 09 aprilie 2010 și nr. 190 EF din 02 iulie 2010 (f.d. 77, 78 vol. II); încheierile Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10, 11, 22 noiembrie 2010 (f.d. 25-26, 60, 98-99, 103, 107-108, vol. I); procesele-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale din 03 decembrie 2010 (f.d. 127-128, vol. II); procesele-verbale de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitorilor Tudoreanu A. și Pasat A. din 03 decembrie 2010 (f.d. 129-130, vol. II), **inclusiv probele prezentate de apărare**, cum ar fi: *ordonanța de formare a grupului de urmărire penală din 09 noiembrie 2010 (f.d. 3, vol. I); ordonanța de delegare cu atribuții de ofițer de**

urmărire penală din 09 noiembrie 2010 (f.d. 4-5, vol. I); scrisoarea de însoțire a plîngerii și explicațiilor pe 7 file emisă de DISI a MAI cu nr. 8-488 din 09 noiembrie 2010 (f.d. 9, vol. I); stenogramele convorbirilor din 08, 09 noiembrie 2010 (f.d. 13, 19, vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a CD-lui, marcat cu inscripția „Memorex, CD-R” (f.d. 20, vol. I); procesele-verbale de înzestrare cu tehnică specială din 09 și 10 noiembrie 2010 (f.d. 27, 48, vol. I); procesele-verbale de interceptare a convorbirilor din 10, 12, 13, 15, 16 și 18 noiembrie 2010 (f.d. 28, 49, 62, 65, 68, 74, 77, 80, 82, 86, 90, vol. I); demers privind autorizarea interceptării comunicărilor telefonice din 10 noiembrie 2010 (f.d. 55-56, vol. I); ordonanțele privind autorizarea interceptării comunicărilor telefonice din 10 noiembrie 2010 (f.d. 58, 59, vol. I); încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2010 (f.d. 61, vol. I); ordonanța privind autorizarea înregistrării de imagini a comunicărilor între inculpații Tudoreanu A., Pasat A. și martorul Severin V. (f.d. 97, vol. I); raportul nr. 11513 din 08 noiembrie 2010 întocmit de inculpatul A. Tudoreanu (f.d. 114, vol. I); ordonanța de ridicare din 10 noiembrie 2010 (f.d. 173, vol. I); procesul-verbal de ridicare a CD-lui de la Severin V. din 10 noiembrie 2010 (f.d. 174-175, vol. I); procesul-verbal de examinare a CD-lui din 10 noiembrie 2010 (f.d. 21, vol. I); procesul-verbal de examinare a telefonului mobil din 22 noiembrie 2010 (f.d. 56, vol. II); ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă a Registrului nr. 2 din 19 noiembrie 2010 (f.d. 47, vol. II), dovedesc nevinovăția inculpaților Tudoreanu A. și Pasat A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 44, 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar prima instanță, corect a ajuns la concluzia, că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

11. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor sale, recurentul a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, menționînd că instanța de apel, apreciind probele cercetate pe caz, nu a ținut cont de faptul că: martorul Severin V. imediat după începere estorcării sumei de bani de la acesta, s-a adresat Procuraturii Anticorupție; inculpații au declarat că martorul Severin V. le-a propus careva bani, că au declarat conducerii acest fapt, însă fără a înregistra în modul corespunzător careva rapoarte în acest sens, precum și înregistrarea oficială a acestui fapt; din înregistrările audio a convorbirilor rezultă cert, că inculpații planificau întîlnire cu martorul Severin V. pentru a clarifica materialul în privința ultimului, mai mult, în procesul discuțiilor au fost duse și tratative cu privire la sumele de bani estorcate; din înregistrările discuțiilor avute loc este dovedit, că acțiunile inculpaților s-au realizat prin promisiunea lor de a nu porni dosarul penal, iar afirmația acestora cu privire la lipsa atribuțiilor de decizie, este lipsită de veridicitate, odată ce s-a dovedit că aceștia au avut posibilitatea de a nu administra probe și de a nu efectua careva acțiuni procesuale în vederea cercetării raportului înregistrat; în atribuțiile inculpaților intră investigarea cazurilor de natura celui în privința lui Severin V., iar din probele administrate, declarațiile martorului Severin V. se dovedește, că inculpații au estorcat suma de bani pentru

a mușamaliza cazul și pentru a nu-l trage pe ultimul la răspundere penală; din înregistrările convorbirilor se dovedește faptul, că inculpații de mai multe ori îl întrebau pe Severin V. dacă a adunat banii, promițându-i că totul v-a fi bine dacă v-a face așa cum spun aceștia, iar în caz contrar îi vor crea probleme; materialul pe faptul acțiunilor ilegale ale SRL „Autosevtrans” se afla în gestiunea inculpatului Tudoreanu A. și deci dînsul avea nemijlocit atribuție la investigarea acestui caz și în obligațiile acestuia intra predarea acestor materiale organului de urmărire penală, de comun cu probele acumulate.

În același sens, procurorul consideră, că sunt dubioase afirmațiile și comportamentul inculpaților, în situația în care au raportat conducerii despre propunerea sumelor de bani de către Severin V.

Astfel, de comun cu faptul, că inculpații nu au documentat acest caz conform legislației în vigoare, martorul Mămăligă S. a indicat instanței că a interzis inculpaților orice întâlnire sau convorbire cu Severin V., indicații de care, în situația în care fiind admisă veridicitatea declarațiilor acestora, inculpații nu au ținut cont, și au continuat estorcarea sumelor de bani de la martorul în cauză.

De asemenea, instanța de apel nu a ținut cont și de faptul că inculpații, contrar obligațiilor de serviciu și normelor procesuale, chiar și în situația în care fiind admisă cercetarea de către aceștia a acțiunilor ilegale ale lui Severin V., nu au întreprins careva acțiuni de citare legală a ultimului la organul de poliție, ci stabileau întâlniri în diferite locuri și diferite circumstanțe, în afara sediului secției în care activau, ori, nu este clar care era scopul întâlnirii în alte locuri și cum inculpații efectuau investigarea lui Severin V. și acumulau careva probe de la ultimul în circumstanțele create.

Procurorul a mai opinat, că este lipsită de careva logică afirmația instanței cu privire la înregistrarea cazului de către inculpatul Tudoreanu A., deoarece: instanța nu a ținut cont de faptul că raportul lui Tudoreanu A. a fost înregistrat în R-2 la 11 noiembrie 2010, pe cînd acțiunile și discuțiile cu privire la estorcarea banilor au început la 08 noiembrie 2010, adică înainte ca inculpații să își legalizeze acțiunile sale; conform raportului înregistrat în R-2 de către Tudoreanu A. s-a indicat „că firma de transport din Strășeni, prestează legal servicii de transportare a mărfurilor” și nu figurează careva înscris cu privire la falsificarea certificatelor ecologice; în atribuțiile de serviciu ale inculpaților intra acumularea materialelor pentru a fi remisă sesizarea organului de urmărire penală, fapt dovedit și prin probele cercetate, iar inculpații în discuțiile avute și din promisiunile făcute au confirmat, că aceștia pot influența modul de acumulare a probelor ce ar genera o careva decizie favorabilă pe caz.

De comun cu cele menționate supra, instanța de apel, pronunțînd hotărîrea de menținere a sentinței de achitare, nu a ținut cont atît de învinuirea înaintată inculpaților, cît și de componența de infracțiune prevăzută de art. 324 Cod penal.

Astfel, conform actului de învinuire, lui Tudoreanu A. și Pasat A. le-a fost incriminată săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 44, 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, prin prisma indicelui calificativ „pretinderea”.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că infracțiunea de corupere pasivă este una formală și se consumă din momentul săvîrșirii uneia dintre modalitățile normative, care desemnează faptele

prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării, primirii sau extorcării în întregime a remunerației ilicite.

De comun cu aceasta, procurorul și-a exprimat dezacordul cu poziția expusă de către apărare și acceptată de către instanța de apel, referitor la încălcările procesuale atestate în speță.

Astfel, pe caz nu au fost respectate prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, odată ce la finele urmăririi penale, procesele-verbale de informare despre finisarea urmăririi penale, cât și prezentarea spre cunoștință a materialelor cauzei penale (f.d. 127-130, vol. II), nu conțin careva demersuri formulate de către apărare sau învinuiți (*la acea etapă*), precum și nu conține careva înscrisuri cu privire la declararea nulității cărorva probe.

În aceeași ordine de idei, procurorul a menționat, că la dosar sunt anexate încheierile instanței de judecată prin care s-au legalizat acțiunile procesuale efectuate, precum și măsurile de investigație dispuse, deci prin acestea, în viziunea procurorului, se infirmă careva erori procesuale admise la colectarea și administrarea probatoriului (*mai mult, acestea nu au fost contestate*).

La fel, procurorul a specificat, că la examinarea prezentei cauze penale, în partea invocată de către apărare, cu privire la nulitatea acțiunilor procesuale, acuzarea a sesizat instanța de a aprecia acestea în coraport cu concluziile expuse de către Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție în decizia din 07 mai 2013 cu privire la interpretarea și aplicarea art. 270 alin. (9) Cod de procedură penală.

Astfel, conform deciziei la care se face referință, Plenul a reținut, că încălcarea normelor juridice privind competența după materie sau calitatea persoanei la urmărirea penală, nu poate genera nulitatea tuturor actelor cauzei penale.

Astfel, actele de sesizare a organului de urmărire penală (art. art. 262-264 Cod de procedură penală); de începere a urmăririi penale și cele care s-au efectuat în temeiul art. art. 254, 257 alin. (2) Cod de procedură penală, urmează să fie considerate legale.

Legiuitorul nu delimitează, după anumite criterii, competența organelor de urmărire penală și a procurorilor în materia începerii urmăririi penale.

Potrivit art. art. 272-273 Cod de procedură penală, organele de urmărire penală, indiferent de competență, sunt în drept să dispună începerea urmăririi penale, care se confirmă de procuror.

Prin urmare, dacă și a fost încălcată competența după materie sau persoană de către procuror, actul de sesizare a instanței este valabil și instanța este obligată să examineze cauza în baza probelor administrate nemijlocit în fața judecătii.

Astfel, probele administrate în instanță prin intermediul constatărilor tehnico-științifice și medico-legale, expertizelor, documentelor și declarațiilor martorilor/părții vătămate, pot fi examinate și apreciată relevanța, concluziile și utilitatea lor, pentru rezolvarea cauzei.

Respectivele mijloace de probă, chiar dacă și au fost colectate și fixate de un organ de urmărire penală incompetent, pot fi administrate și verificate independent la etapa judecătii.

Atunci când se ridică excepții de nulitate, bazate pe nerespectarea competenței materiale sau după calitatea persoanei, nu este posibilă excluderea totală a probelor din dosar.

De comun cu cele expuse, analizând motivele invocate de către instanța de apel, se constată că acestea au fost preluate în totalitate din discursul apărării, iar instanța de apel nu a găsit o altă soluție decît să respingă probele aduse în acuzarea inculpaților.

La fel, procurorul a considerat greșită afirmația instanței de apel și în partea ce ține de interpretarea prevederilor art. 279 Cod de procedură penală, mai mult, în mare parte acțiunile inițiale de documentare a prezentului caz au fost efectuate la 09 noiembrie 2010, adică la data când a și fost pornită urmărirea penală.

La caz, instanța de apel a acționat în derogare de la prevederile art. 416 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2015 (precum și în decizia din 28 ianuarie 2014), instanța de recurs a constatat că instanța de apel, la examinările anterioare a ignorat indicațiile stipulate de instanța ierarhic superioară.

Astfel, fiind admise anterior în repetate rînduri recursurile, inclusiv recursul procurorului, instanța de recurs a dispus rejudecarea cauzei instanțelor de apel că „...instanța de apel nu a verificat interceptările convorbirilor telefonice ale inculpaților cu martorul Severin V.”, fiind verificată doar stenograma acestor convorbiri.

Din aceste considerente, acuzarea, întru executarea indicațiilor expuse în deciziile instanței de recurs, cît și în vederea cercetării sub toate aspectele a probelor aduse în învinuirea lui Tudoreanu A. și Pasat A., în ședința din 04 noiembrie 2015, a asigurat tehnica corespunzătoare, mai mult, chiar prin demers a solicitat instanței a fi cercetate-audiate înregistrările convorbirilor duse între inculpați și martorul Severin V., însă instanța de apel din motive neîntemeiate a respins acest demers, prin ce în mod repetat a admis aceeași eroare admisă la examinările anterioare, precum și în mod repetat a ignorat indicațiile instanței superioare.

12. Asupra recursului declarat de procuror, a depus referință avocatul Gîlcă I. în numele inculpatului Pasat A., solicitînd inadmisibilitatea acestuia, deoarece motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorii de drept prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

13. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat și expune următoarele considerente în vederea susținerii acestei statuări.

Așadar, pornind de la expunerea argumentelor privitor la soluția de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de partea acuzării, Colegiul penal amintește că potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Analizând criticele formulate, prin prisma temeiurilor circumscrise cazurilor de casare prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs apreciază argumentele invocate de recurent ca fiind nefondate, avînd în vedere în acest sens următoarele considerente.

La caz, se constată că titularul cererii de recurs critică soluția instanței de apel, de altfel și cea a primei instanțe, din considerentul că instanțele de fond neîntemeiat au ajuns la concluzia achitării inculpaților Tudoreanu A. și Pasat A.

Astfel, în probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului probe și circumstanțe, care în opinia lui nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creîndu-se astfel impresia că instanța este părtinitoare.

Însă, verificînd materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide, că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concluziei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la nevinovăția inculpaților Tudoreanu A. și Pasat A. de săvîrșirea infracțiunii incriminate în baza art. art. 44, 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv, că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii

Astfel, Colegiul penal conchide, că **instanța de apel reținînd în baza art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, indicațiile deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2015**, referitor la *analiza amplă a declarațiilor martorilor audiați conform principiului nemijlocirii și probelor materiale verificate în cadrul judecării apelului, judecarea cauzei în limita învinuirii înaintate, verificarea declarațiilor și probelor materiale cu consemnarea acestora în procesul-verbal, verificarea legalității administrării probelor, motivarea concluziilor rezultate din probele cercetate, indicarea normelor legale, în cazul în care se concluzionează încălcarea acestora de către inculpați*, corect, în urma verificării declarațiilor martorilor Severin V., Mămăligă S., Chiriac VI. și Ceban V. a constatat, că acțiunile întreprinse de

inculpații Tudoreanu A. și Pasat A. în privința factorilor de decizie a SRL „Autosevtrans” au fost comunicate superiorilor și coordonate cu aceștia.

Astfel, din declarațiile martorului Ceban V., rezultă, că inculpatul Tudoreanu A. a înregistrat informația referitor la falsificarea documentelor tehnice ce țin de categoria euro III în euro IV de către factorii de decizie a SRL „Autosevtrans”, în R-2 a IP Buiucani, mun. Chișinău, ceea ce se confirmă și prin declarațiile martorului Mămăligă S., care în afară de circumstanțele expuse a mai specificat, că inculpații Tudoreanu A. și Pasat A. i-au comunicat despre faptul că, Severin V. le-a propus o sumă de bani pentru mușamalizarea cazului, la ce martorul Mămăligă S., fiind superiorul inculpaților, a dat indicații să continue acțiunile de investigare a cazului.

De asemenea, instanța de apel corect a mai constatat, că din declarațiile martorilor indicați supra rezultă, că inculpații au încălcat modul de raportare a cazului de corupere, raportarea către superiori având loc în formă verbală, fără a depune un raport scris, abatere care nu poate fi apreciată sub aspect penal.

La fel, instanța de apel corect a specificat, că probe administrate în cadrul acțiunilor speciale de investigație efectuate și coordonate de inspectorul principal DISI al MAI, Macovei S., urmează a fi respinse din motiv, că au fost administrate de o persoană neinclusă în grupul de urmărire penală format și neîmputernicită cu atribuții de ofițer de urmărire penală. Grupul de urmărire penală a fost format prin ordonanța din 09 noiembrie 2010 (f. d. 3, vol. I), împuternicirile fiind delegate prin ordonanță din aceeași dată (f. d. 4-5 vol. I), în componența căruia nu se regăsește ofițerul de investigație al MAI, Macovei S., ori, în contradicție cu art. 253 Cod de procedură penală, S. Macovei, a efectuat acțiuni de urmărire penală fără a fi investit cu statut de ofițer de urmărire penală, respectiv fără împuterniciri legale obligatorii în cadrul procesului penal.

Având în vedere cele menționate supra, Colegiul penal enunță, că instanța de apel în cazul deferit judecării, corect a făcut referire la prevederile art. 94 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală și corect a conchis administrarea și întocmirea de către ofițerul de investigație al MAI S. Macovei, contrar prevederilor legale a următoarelor probe materiale: procesul-verbal de înzestrare cu tehnică specială din 09, 10 noiembrie 2010 (f.d. 27, 48, vol. I), stenogramele comunicărilor inculpaților Tudoreanu A., Pasat A. și martorului Severin V. din 09, 10 noiembrie 2010 (f.d. 29-44, 50-51, vol. I), procesele-verbale de interceptare a convorbirilor din 10, 12, 13, 15, 16, 18 noiembrie 2010 (f.d. 28, 49, 62, 65, 68, 74, 77, 80, 82, 86, 90, vol. I), care prin prisma prevederilor art. art. 94 alin. (1) pct. 4), 253 Cod de procedură penală, urmează a fi excluse.

Tot aici, Colegiul penal găsește întemeiate și concluziile instanței de apel referitor la înscrisurile anexate la materialele cauzei penale, și anume: stenogramele convorbirilor din 08 noiembrie 2010 dintre inculpații Tudoreanu A., Pasat A. și martorul Severin V. (f.d. 13-16, 29, vol. I); stenograma convorbirilor din 09 noiembrie 2010 dintre inculpatul Tudoreanu A. și martorul Severin V. (f.d. 17, vol. I); procesul-verbal de apreciere a comunicărilor din 10 noiembrie 2010 (f.d. 47, vol. I), stenograma convorbirilor din 10 noiembrie 2010 (f.d. 50, vol. I), care în viziunea instanței de apel nu pot fi reținute și apreciate ca probe, ori, pe aceste înscrisuri lipsesc careva mențiuni referitor la data întocmirii,

persoana împuternicită cu întocmirea acestora și sursa de proveniență, totodată din declarațiile martorului Severin V. rezultă, că întocmirea plîngerii, explicațiilor și înregistrarea convorbirilor telefonice (f.d. 9-19, vol. I), au fost efectuate sub controlul ofițerului de investigație al MAI, Macovei S., pînă la pornirea urmăririi penale, mai mult, instanța de apel corect a făcut referire la prevederile art. 279 Cod de procedură penală (redacția 2003) specificînd, că stenograma convorbirilor telefonice din 08 noiembrie 2011 nu poate fi admisă ca probă, din motiv, că acțiunile procesuale puteau fi desfășurate numai după începerea urmăririi penale, adică, după 09 noiembrie 2010.

Or, referirea în cazul dat la prevederile Legii nr. 59 din 29 martie 2012 „Privind activitatea specială de investigații” este neîntemeiată, deoarece norma menționată nu era în vigoare la data săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpaților.

Astfel, instanța de apel, corect a concluzionat, că probele materiale: procesele-verbale de apreciere a comunicărilor din 10, 12, 13 noiembrie 2010 (f.d. 47, 52, 63, 64, 67, 70, vol. I), CD-ul care conține înregistrările convorbirilor din 09 și 10 noiembrie 2010 (f.d. 53, vol. I), nu prezintă valoare probantă în urma respingerii probelor indicate supra, iar restul probelor invocate de procuror, de sine stătător nu pot dovedi, că fapta inculpaților întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Mai mult, inculpaților le-a fost imputată pretinderea de bani „pentru a îndeplini unele acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu”, fără a indica concret pentru fiecare dintre inculpați, care acțiune sau inacțiune urma să întreprindă pentru suma pretinsă, fapt ce nu a fost individualizat de către acuzare.

Sintagma „pentru a îndeplini unele acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu” indicată de procuror cu referire la art. 12 al Legii „Cu privire la poliție”, în actul de învinuire poartă o formă abstractă și contravine prevederilor art. 296 alin. (2) Cod procedură penală, adică, formularea învinuirii care le-a fost incriminată inculpaților nu corespunde în totalitate cu încadrarea juridică a acțiunilor acestora.

În contextul dat, instanța de apel corect a statuat, că formulînd învinuirea pe declarațiile martorului V. Severin, care a relatat, că inculpații pretind suma de 10000 euro pentru a „mușamaliza cazul și a nu-l trage la răspundere penală”, acuzarea urma să concretizeze care acțiuni sau inacțiuni urmau să fie întreprinse pentru suma pretinsă, deoarece în atribuțiile inculpaților, care activau în funcție de inspectori în Secția Misiuni Speciale ai Direcției Misiuni Speciale a Departamentului Poliției a Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, nu intra adoptarea soluțiilor cu privire la pornirea sau refuzul în pornirea urmăririi penale.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel corect și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar criticele formulate de recurent, enunțate la **pct. 11.** al prezentei decizii, prin care se susține că Tudoreanu A. și Pasat A. se fac vinovați de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 44, 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, - au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel

le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapa instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, ori, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificînd materialele dosarului, specifică că judecînd apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, adoptînd o soluție corectă în cauza deferită judecării.

Cît privește critica subsidiară invocată de recurent precum că instanța de apel la judecarea apelului declarat de partea acuzării nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

În consecință, Colegiul penal apreciază că, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, care au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor nu are nici un suport legal, fiindcă, potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii imputate, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpaților.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărîrii de achitare a inculpaților Tudoreanu A. și Pasat A. de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 44, 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Argumentele instanței de apel sunt acceptate de către instanța de recurs și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CEDO, care în pct. 37 a hotărîrii sale în cauza *Albert vs. România* din 16 februarie 2010, statuează, că art. 6§1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de drept, atît de către prima instanță, cît și de cea de apel, iar alegațiile recurentului în acest aspect sunt vădit nefondate, neavînd nici un suport probator.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpaților, nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticele formulate sub acest aspect de către titularul cererii de recurs.

14. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe *Tudoreanu Andrei Vasile* și *Pasat Alexandru Alexandru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iulie 2016.

Președinte

Petru Moraru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari